

Kronika 2011

Sobota 23. 7. 2011

Od loňského tábora uběhl zase jednou rok. My jsme se tentokrát ale nevydali do tradičního Čeřína, ale na místo nové, abychom mohli zažít pokračování velkého templářského příběhu s Jakubem de Molay.

Na prvním nástupu jsme se rozdělili do oddílů. Velký mix s vedoucími Mišákem a Klárkou, Střední kluci s Adamem, Petruchou a Dáňou, Střední holky s Kachnou a Baterkou a Minimix s Terkou a Martinou. Pak nám byly přiděleny stany a začala velká práce. Velký začali stavět hygieňák, ostatní oddíly dostavěly bránu a stožár. K večeri jsme měli výbornou gulášovku od tety Machi a strejdy Buráka. Na večerním nástupu jsme si zopakovali, co se nám stalo minulý rok v Čeříně (viz Kronika 2010) a také co se dělo v Čeříně po táboře. Jelikož vedoucí jezdí do Čeřína i přes rok, na jedné z podzimních brigád našli u svatyně zprávu od Jakuba, ve které nám vzkazoval, abychom do Čeřína přijeli v lednu. Dali jsme si sraz ?? 1. 2011 a vyrazili jsme. Prozkoumali jsme okolí, ale nic jsme nenašli. Až když jsme v tábořišti rozdělali oheň, zjevila se náhle postava, která nám řekla: „*Nejste první, ani poslední. Ti před vámi neuspěli.*“ Postava nám předala pergamen, kde bylo napsáno: „*Místo, kde sídlil sládek.*“ Usoudii jsme, že místo je nahoře u parkoviště v březovém háji. Tam byla další postava, ale nemluvila, pouze nám předala plánek, který nás nasměroval na Vodní pány. Tam byli dva skrytí templáři, ptali se nás, kdo ukradl 12 grošů. Odpověděli jsme: „*Vilém, syn mlynářův.*“ Za správnou odpověď nám dali železnou placku a další plánek, tentokrát místo, kde se utábořili naši nepřátelé.

Tak, a proto jsme právě tady, ve Velké Lečici, nepřátelský tábor se nachází jen asi 3 kilometry od našeho nového tábořiště. V deset hodin večer jsme unaveni uehli do našich studených spacáků a spali, spali, spali...

Neděle 24. 7. 2011

Ráno nás nepříjemně překvapil křik Velkého mixu: „*Budíček!*“ K snídani nám ale služba připravila výborné kakaíčko s vánočkou. Na ranním nástupu jsme se domluvili, že celý den bude program po oddílech (PPO) a večer nás bude čekat první slavnostní táborový oheň.

U ohně jsme se sešli po setmění, po čase jsme ale na cestě zahlédli hořící louče. Postavili jsme kruhovou obranu kolem ohně a snažili se poznat, kdo se k nám přibližuje. Po chvíli to bylo jasné. Šli k nám královští vojáci. Chtěli po nás daně, my na ně ale neměli. Tak museli vojáci se zlobou v očích opustit naše údolí, neopomněli nám nicméně připomenout, že se zítra vrátí a že shovívaví nebudou. Po jejich odchodu objevil na cestě průzkum dopis od Jakuba, ten se skrýval mezi královskými vojáky a v dopise vzkazoval, že se brzy uvidíme.

Pondělí 25. 7. 2011

Dnes jsme při ranní rozcvičce trénovali naše signály a kruhovou obranu. Tu jsme využili hned na nástupu. Navštívila nás zahalená postava, až po chvíli se ukázalo, že se jedná o Jakuba de Molay.

Věděl, že nemáme jak zaplatit královským vojákům, a tak nás zavedl ke své známé, zlatokopce. Ta nás naučila v místních zlatonosných potocích zlato rýžovat a předala nejmenším z nás ochranné amulety.

Pak následovalo PPO, při němž si někteří z nás připravovali zbraně na večerní střet s královskými vojáky. Ještě před večerkou jsme trpělivě očekávali jejich příchod. Vojáci skutečně přišli, a my jim zlato předali. Klid to pro nás ale rozhodně neznamenalo. Zlata prý bylo málo a vojáci nám slíbili, že si za dalších 6 dní přijdou pro dvojnásobek.

Úterý 26. 7. 2011

I dnes nás ráno navštívil Jakub. Jako předešlý den jsme s ním z nástupu odešli do jídelny, kde s námi mohl mluvit bez toho, aby riskoval odhalení své totožnosti. Řekl nám, že král chce oživit svého kancléře Clothara a že jediný způsob, jak tomu zabránit, je vyhledat alchymistku. Ta totiž jediná zná recept na mocný lektvar *Vzkříšení*. Řekl nám také, že alchymistka se nalézá pod šedesáti stupni a že ji musíme najít dříve, než královští vojáci. Jen tak lze králi zamezit v získání elixíru.

Odpoledne jsme se tedy vydali na cestu pod azimutem šedesáti stupňů a alchymistku jsme časem skutečně našli. Hned při našem příchodu nás požádala, zda bychom nemohli opravit studánku vedle její laboratoře. Tak jsme učinili, když jsme ale na oplátku chtěli vědět o lektvaru *Vzkříšení*, dělala, bez rozmyšlení nám pomoci odmítla. Až když jsme jí odhalili, že jsme templáři, a slíbili jsme, že lektvar nezneužijeme, svolila. Měla však jednu podmínku. Chtěla po nás, abychom jí přinesli vzácnou rostlinu. Ta roste nedaleko našeho ležení, lze ji však spatřit a utrhnout pouze o půlnoci. Dostali jsme za úkol ji nalézt, utrhnout a následně zpracovat všemi způsoby, kterých budeme schopni. Až se slunce dvakrát obrátí, máme ji alchymistce přinést.

Zpátky v táboře jsme se domluvili, že posuneme večerku a přesně v jedenáct hodin se vzbudíme. Když nastal ten pravý čas, rozdělili jsme se do tří skupin a třemi různými cestami jsme se temným lesem vydali na kýženu louku. Tam jsme ale zahlédli pět královských vojáků, kteří zřejmě, tak jako my, hledali vzácnou rostlinu. Byli naštěstí oslněni loučemi, a tak si nás nevšimli, my tak měli možnost na louku vstoupit. Vzácnou rostlinu jsme skutečně našli a nepozorováni jsme se s ní vrátili do tábora. Tam jsme se dnes už podruhé vydali spát.

Středa 27. 7. 2011

Během dopoledne Velcí konečně dostavěli bratar, a tak jsme se všichni postupně vysprchovali. Když už i ti poslední z nás voněli „jako květiny“, vydali jsme se hrát softball, který jsme po Ivanovu předalekém odpalu byli nuceni hrát s fotbalovým míčem. I přesto se vítězem stala Ivanova skupinka, která dokonce porazila i Allstars tým vedoucích. Večer nás pak čekala první táborová diskotéka, duc duc duc, dobrou noc.

Čtvrtek 28. 7. 2011

Dnes bylo na pořadu dne navštívit se zpracovanou rostlinou alchymistku. Vydali jsme se za ní, ale naše obavy se vyplnily. Přišli jsme příliš pozdě, alchymistku zajali královští vojáci a odváděli ji ke králi. Jediné, co nám alchymistka stihla říci, bylo, že nám pomůže jen *Dobrý spánek*. Co vojáci odešli, pobrali jsme lahvičky s lektvary, které zbyly v laboratoři, a vydali se zpět do tábora. Tam jsme mezi lahvičkami našli lektvar *Dobrý spánek*, na němž jsme našli pergamen s obrysem rokliny nad našim

údolím. Tam jsme se rozhodli hned vyslat průzkumnou skupinu (Velký mix). Ti však byli zanedlouho zpátky s tím, že nic podezřelého neviděli.

Pátek 29. 7. 2011

Místo budičku nás dnes probudil hlasitý výkřik „*Nástup do hangáru!*“ Když jsme se tam ještě ospalí shromáždili, zjistili jsme, že tam na nás čeká Jakub. Byl velmi rozhořčen naší neschopností alchymistku zachránit a řekl nám, že jsme ho velice zklamali. Měl pro nás ještě jednu špatnou zprávu, mělo to být právě následující den večer, kdy se král chystal Clothara oživit.

Zbytek dne proběhl v režimu PPO, a to až do večere, kdy byly Středňačky se dvěma Velkými kluky znovu vyslány na roklinu z *Dobrého spánku*. Zanedlouho se vrátili, tentokrát s důležitou informací. Spatřili dva králové vojáky, kteří se bavili o tom, že král by měl přijet následujícího dne.

Večer nás čekala známá TV Lečo, kde jsme mohli sledovat jak zajímavé *Události*, tak i třeba *Top Gear*, či celovečerní film *Stmívání*. (a taky řadu dalších výtečných pořadů, samozřejmě)

Sobota 30. 7. 2011

Dnes odpoledne bylo PPO věnováno výrobě zbraní na večer. Sloužící středňačky nás mile překvapily svými buchtíčkami se šodó. Po poledňáku nás čekala velmi zábavná hra: Activity – Kluci vs. Holky, v níž bez větších potíží zvítězili kluci. Poražené holky pak musely celý následující den kluky obsluhovat.

Po setmění, okolo deváté hodiny večerní, jsme se vydali na místo, kde mělo proběhnout Clotharovo zmrtvýchvstání. Když jsme se, za skvělé práce průzkumu, na místo dostali, ulehli jsme do trávy a začali obhlížet situaci. Stali jsme se tak svědky rituálu Clotharova znovuzrození, kterému už v onu chvíli nešlo zabránit. Čarodějka Aurel, se kterou jsme se setkali už vloni v Čeřině, vyvolávala démona z podsvětí, když se objevil sám král Filip Sličný se svou gardou. Aby mohl být obřad před královými očima zdárně dokončen, povolala Aurel nevinnou lidskou oběť, s jejíž krví pak smíchala lektvar *Znovuzrození*. Pak se vzdala veškeré své síly a nechala demony, aby ji pohltili. Clothar přišel zpět na svět. Král mu začal vydávat rozkazy, ale démon se jen ohnal svým mečem a král Filip padl mrtev k zemi. Aureliina pomocnice pak Clotharovi předala jistý artefakt a řekla: „Musíš najít další dvě části, aby tvá moc nebyla ohrožena.“ Clothar, který se tímto stal novým králem, vyslal svou gardu prohledávat okolí. Proto jsme se urychleně vydali zpět do našeho ležení.

Po návratu do tábora jsme si zopakovali, co se dělo a napadlo nás, že možná dokonce přímo jednu část artefaktu máme u sebe. Ráno je ale moudřejší večera.

Neděle 31. 7. 2011

Dopoledne královští vojáci unesli Minimix, který zrovna rýžoval zlato U zlatokopy. Díky Anetce, kterou pustili, jsme se o tom rychle dozvěděli a vydali jsme se je neprodleně zachránit. Po návratu zachráněných Mixáků do tábora jsme se dozvěděli o přepadu, k němuž došlo v bunkru Středňaček. Holkám se podařilo uprchnout, a to kromě Baterky, kterou vojáci přivázali ke stromu, i tu se podařilo osvobodit, když do holky přiběhly, tentokrát už i s Kachnou, do bunkru zpátky, vojáci už byli pryč.

Průzkumu se ale podařilo ony dva vojáky, kteří holky přepadli, objevit v rokli na cestě od tábora. Podobně jako ti, kteří přepadli Minimix, křičeli jedinou věc. Chtěli najít zbývající dva artefakty.

O poledňáku nás navštívil Jakub de Molay. I přesto, že se nám nepodařilo zabránit Clotharovu znovuzrození, na nás nebyl rozzlobený. Věděl, co se stalo, a sám řekl, že už nešlo nic dělat. I my mu ale měli co říct. Řekli jsme mu, co nás napadlo včera, a k naší radosti se ukázalo, že placka, kterou jsme v zimě získali v Čeříně, je skutečně část artefaktu! To jistě potěšilo i Jakuba a dalo nám to chuť pokračovat v našem úkolu. Jakub také s sebou přinesl templářské kříže, jimiž slavnosti obdaroval ty, kteří si je nemohli vysloužit už vloni. Řekl nám také, ať vytrváme, že templáři se skrývají a budou nám pomáhat. Vždyť i prý sama zlatokopka je jedna z řádu!

Při večerním ohni přišli výběrčí daní. Napoprvé jsme jim odmítli dát všechno naše zlato a drahé kameny, a tak přivolali mocnou čarodějkou Meloru. Ta s sebou přivedla templářského zajatce. Ukázalo se, že to nebyl Jakub, jak jsme se obávali nejdříve, ale Gabriel z Templštejna! (viz Kronika 2010) Nejdříve se nám podařilo Gabriela osvobodit, ten nám ale vyčetl, že jsme jednali neuváženě a zbytečně se vystavili nebezpečí. Řekl, že bude nejlepší, když ho vydáme vojákům zpět, tak jak nás Melora žádá, a budeme se dál věnovat svému úkolu. Rozhodli jsme se ho, jako zkušeného velitele, poslechnout a nechali ho jít vstříc Meloře a jejím nohsledům. „Ode dneška každý den ztratíte jednoho z vaší družiny! Nevidíme se naposledy!“ Vykřikla, když odcházeli.

Ještě, než jsme šli od ohně spát, jsme se dohodli na tajném označení pro artefakt, pro případ, že by někdo poslouchal naše porady. Artefakt byl od této chvíle zván Kuře.

Pondělí 1. 8. 2011

Dopoledne se nám nepříhodilo nic neobvyklého, ale odpoledne k nám zavítal potulný písař Lukáš Markvart z Markvartic. Byl hodně veselý a nabídl nám obchod. Pravil, že v minulé vesnici prohrál nejen své boty, ale i papír. Měl by prý pro nás užitečnou informaci, jen bychom mu ale museli nějaký papír vyrobit. Prý si ho vyzvedne, až tudy bude zase procházet. Po nástupu jsme se dohodli na postupu a dali se do práce. Na malé kousky jsme roztrhali všemožné noviny a jiné tiskoviny, a ty jsme pak naházeli do vody. Natáhli jsme vzniklou hmotu na rám s pletivem a lisovali ji malým trámem. Vylisované listy jsme pak nechali uschnout.

Do našeho úsilí ale přišli Mixáci s jinou zprávou, špatnou. Ve zlatonosném potoce došlo zlato. Už se jim nedařilo vyrýžovat ani zrníčko. Večer pak špinavý od bláta přiběhl Dominik, kterého svázali královští vojáci, a přinesl zprávu ještě horší, unesli Adama. Ihned jsme vyslali průzkumnou skupinu, té se ale nic najít nepodařilo. Nevzdali se ale a vydali se na cestu ještě asi po hodině, když našli na louce zmláceného Adama. Stěžoval si na bolest a říkal, že ho museli vojáci vést směrem ke svému ležení. Slyšel hlasy a hluk, podařilo se mu ale uprchnout.

Úterý 2. 8. 2011

Po tradičním PPO – dopoledni nás pobavila odpolední hra „Nejslabší, máte plováka!“, při níž jsme byli posazeni na lavičku osudu, a jen na správnosti našich odpovědí záleželo to, zda odejdeme nepoznamenáni, či kompletně zmáčení. Největším sucharem byl vyhlášen Dan, tou nejmokřejší se naopak stala Karel.

Večera se ale už nikdo nemohl dočkat, přijela k nám totiž legendární skupina Kalfas. Převedla jak své skvelé hity, jako třeba „Středňáci“ nebo „Svačina“, tak i třeba souboj pavouka s housenkou nebo hru na housle. Kapela měla samozřejmě své předskokany, slavnou chlapeckou kapelu Čebuzz. Během koncertu se představil i nadějný rapper MKS se svým hitem „Už to jede“, pojednávajícím o našem brutaru. Kromě dechberoucí show byl k dispozici i stánky s popcornem, občerstvením, nechyběly ani suvenýry, jako například trička s logem kapely, plyšáci, balonky nebo vonítka do stanu.

Středa 3. 8. 2011

Dnes v noci nás hlídající Středňáčky vzbudily poplachem. Viděly totiž u brány královské vojáky s loučemi. Když jsme ale ze svých stanů vylezli, nezdálo se už, že by hrozilo nějaké bezprostřední nebezpečí, a tak jsme se rozhodli opět jít spát.

Den probíhal celkem poklidně, než nás navštívil písař. Vzal si od nás papír a řekl, že zná někoho, kdo ví, jak zničit Clothara. Tím člověkem je prý opat, toho ale můžeme nalézt prý jen na konci křížové cesty, kterou spravuje a která kdysi vedla do kláštera, jež nechal král Filip srovnat se zemí. Dal nám pergamen s popsanou cestou a my se na cestu hned vydali. První kříž jsme našli v Malé Lečici a dále jsme už jen pokračovali podle instrukcí od písaře. Na cestě k opatovi jsme se střetli s královskými vojáky, k bitvě ale naštěstí nedošlo. Po dlouhém pochodu jsme unaveni došli až na místo, kde jsme se s opatem setkali. Pomodlili jsme se s ním a zeptali se ho na Clothara. Řekl nám, že odpověď na naši otázku se ukrývá v tůňce pod klášterní zdi. V ní Ivan našel láhev se třemi malými pergameny, na kterých byly tři mapky. Rozhodli jsme se s opatovým požehnáním jít do tábora, kde jsme se rozhodli, co udělat dále.

Potom, co jsme si odpočinuli, jsme se rozdělili na tři skupinky, z nichž se každá vydala hledat místo vyznačené na jedné ze tří mapek. Žádná skupinka se nevrátila s prázdnou. Všechny přinesly prázdnou skleněnou nádobu, truhličku a dřívko. Po otevření truhliček jsme v každé z nich našli jakési sušené byliny a další mapky, tentokrát s malým obrázkem ohně. Jeden oheň byl nakreslen na stromě, druhý druhý na vodě a třetí na zemi. Místa byla od sebe vzdálena jen kousek, ale přeci jen už bylo pozdě a my nevěděli, co nás na oněch místech čeká. Výprava tedy byla odložena na následující den. A hlavně – Jako každou středu, jako každý pátek (to už ne ;)), byl tady náš hangár se svou...diskotékou!

Čtvrtek 4. 8. 2011

O dnešním dopoledni jsme se na vyluštěná místa vypravili. Potkali jsme tři postavy, živly, Vodu, Zemi a Vzduch. Řekly nám, abychom podle obrázků na našich mapkách rozdělali oheň na příslušných místech a byliny pak uvařili. To se nám podařilo a skleněné nádoby s různě barevnými vyvařenými bylinami jsme živlům přinesli. Za to jsme od nich obdrželi dvě části klíče – hůl a popsany kus látky, písmena na něm však nedávala valný smysl. Opustili jsme tedy živly, se kterými jsme se měli setkat znovu, až se slunce dvakrát obrátí, a šli jsme do tábora. Tam jsme začali hůl a popsany pruh zkoumat. Když jsme látku kolem hole omotali, vyšel nám konečně srozumitelný text: „*U říčního koryta, kde řeka podmaněna jest, tam cesta ohně luka protíná, tam druhý úkol má tě vést.*“

Shodli jsme se, že dva dny jsou spousta času, a luštění místa jsme nechali na později. Odpoledne nás čekala hra „Vysochej si svého vedoucího“, při níž jednotlivé oddíly sochaly své drahé oddíláky. Večer byl pak všemi milovaný Kinomat, v němž jsme tentokrát mohli zhlédnout film Indiana Johannes.

Strhující děj nám odhalil mnohá tajemství, jako třeba skrytá pohlaví hlavních postav či napínavě se rozkrývající rodinné vztahy.

Po skončení Kinomatu byly z louky nad lesem slyšet výstřely. Potom, co nám průzkum nastínil situaci, jsme vyrazili do kopce, kde čtyři královi vojáci drželi v zajetí Velkýho Buriho. Naštěstí se nám Buráka podařilo vtáhnout do naší kruhové obrany a bezpečně ho dopravit až do tábora. Bylo už ale celkem pozdě, tak jsme se jednomyslně vydali spát.

Pátek 5. 8. 2011

Hned na ranním nástupu nám Dáňa nastínil hru dnešního dne. Tábor se rozdělil do sedmi skupin, z nichž si každá vylosovala jeden muzikál, který měla toho večera ztvárnit. Celý den pak probíhalo PPO, přičemž během poledňáku i po něm se nacvičovalo na večer. Po večerním nástupu jsme pak v našem hangáru viděli Discopříběh, Šakalí léta, High School Musical, Zlatovlásku, pohádku Princové jsou na draka a také různé kreslené seriály v podání Bažiny. Vítězem se stala skupinka Pochyho s muzikálem Kleopatra, kde nás Štefan ocenil svým komickým talentem. Za zmínku ale rozhodně stojí i DiscoMiky nebo Mates (Zlatovláska) a Tomášek (Jiřík).

Té noci vyrušila naše spaní mimořádná událost – poplach. Ač hlídali Štefan s Kryštofem, ukázalo se, že poplach zazvonil Velký Mix. Velkomixáci se totiž rozhodli, že hlídku trochu vyzkouší. Nejdřív volali hlídce do kuchyně telefonem. Pak se jeden z nich objevil u kadibudky, zapálil světlo a zmizel. Kluci měli za to, že se jedná o jednoho z královských, a tak vzbudili Dáňu. Čekali, zda se nebude dít něco dalšího, a když zaslechli za remízem lámání větví, vyrazili na průzkum. V tu chvíli se ale z lesa ozvalo velké množství ran a vzápětí se přiřítla skupinka V.Mixu, která zazvonila již zmíněný poplach. Ukázalo se totiž, že ony rány už nezpůsobili Velcí, ale královští vojáci, kteří je překvapili, a tak se Mix musel prozradit a upozornit tábor na skutečné hrozící nebezpečí. Potom, co jsme prozkoumali okolí, zůstali Ivan, Verča a Davídek ještě v pohotovosti s hlídkou a půl hodiny šli, stejně tak jako předtím všichni ostatní, spát.

Sobota 6. 8. 2011

Jak nám řekly živly, vydali jsme se po dvou dnech na místo setkání. Původně si Ivan s Alešem mysleli, že půjde o Spálený mlýn, přes noc se ale Dáňovi podařilo vyluštit, že nové místo je jen nedaleko místa setkání minulého. Tam jsme živly skutečně našli a podle jejich instrukcí jsme rozdělali oheň. Když už se dostatečně rozhořel, řekly nám, abychom Živel Vzduch vyvážili vodou a půdou. Veru dostala dobrý nápad. Poslali jsme kluky do tábora pro špalek, dva kalfasy, fošnu a krumpáč. Do země jsme vyhloubili díru, do níž jsme zaklesli naležato špalek a na něj položili fošnu. Tak nám vznikla váha na principu páky (houpačka). Pak jsme požádali Vzduch, aby si na jeden konec fošny sedla, a na druhém konci jsme začali naplňovat kalfasy zemí z okolí a vodou z řeky. Vyrušili nás ale tři královští vojáci. Ti před námi posměšně spálili templářskou vlajku a vyhrožovali nám, že dopadneme podobně, pokud se nevzdáme. Společně se nám je podařilo zahnat, i díky tomu, že jsme měli naše zbraně posílené silou živlů. Pak se nám už podařilo živel vyvážit, za což jsme obdrželi další předmět, jenž nám měl pomoci v cestě dále. Živly se s námi rozloučily opět s tím, abychom je vyhledali, až se slunce dvakrát obrátí.

V táboře jsme si společně prohlédli předmět, který jsme obdrželi. Byla to jakási rozložená skládačka, z níž se Štefanovi podařilo složit krychli, na které se objevila šifra. Její luštění jsme ale nechali na

později. Objevili se totiž vedoucí s balónky, a nám bylo jasné, že nezbývá, než si jeden z nich přivázat na nohu a pokusit se co nejvíce soupeřům jejich balonek rozšlápnout a nepřijít přitom o balonek svůj. Pak už následoval výborný středňácký oběd – řízek.

Odpoledne jsme se všichni kromě služby a Minimixu (který odléval stopy a plnil další bobříky) vydali na chrastru na večerní oheň. Vše se zadařilo a my se tento tábor už potřetí mohli večer sejít u slavnostního táborového ohně. Naše hraní a zpěv ale přerušil křik Minimixu, který byl zrovna na cestě do tábora, spát. Ihned jsme se za nimi vydali a uzavřeli je do kruhové obrany. Ukázalo se, že nám do zad kráčí Clothar se svými vojáky. Nezbylo nám tak, než ustupovat pomalu do tábora. Tam jsme u stožáru spatřili neznámou postavu. Byla to Oheň, čtvrtá z živlů. Clothara i jeho vojáky zahнала a řekla nám, že doufá, že už nás nebude muset zachraňovat. Díky naší snaze u ostatních živlů dostala sice sílu, ale bála se, že podruhé už by nám pomoci nedokázala. Vydala se pak směrem za Clotharem, aby se přesvědčila, že se nevrátí. My už jsme nemohli nechat tábor nehlídaný, a tak jsme se, místo zpátky k táboráku, vydali do stanů.

Neděle 7. 8. 2011

Po ranním nástupu jsme šli na softballovou louku, kde jsme hráli hru „Piráti“. Při ní jsme směňovali barevné papírky s ostatními skupinami. Mezi jednotlivými přístavy, ve kterých probíhala směna, se ale pohybovali vedoucí -piráti, kteří nás okrádali. Po zábavné hře následoval oběd a poledňák. Po poledňáku se Minimix a Středňáci vydali narýžovat nějaké zlato na večerní vybírání daní. Zvolili si místo u Opata v tůnce.

Večer čekala na největší odváživce sice známá, ale přesto velmi tajemná hra KGG. Osm z nás se tedy vydalo hrát, zatímco ostatní čekali na výběrčí. Davídkova skupina hrajících došla až na místo, kde před nedávno vstoupil Clothar zpět do našeho světa. Tam je ale zastavil Adam a hru ukončil, protože v roklí svítily louče. Byla tam totiž Melora se třemi královskými vojáky. Zanedlouho k nim přišel kouzelník v bílém plášti. Plášť si odložil a společně s Melorou začal připravovat kouzelný rituál, při němž vařili mocný lektvar, který, jak řekli, měl pomoci Clotharovi pomoci chodit po zemi i ve dne, což by jinak ve své démonické podobě nemohl. Ukázalo se, že lektvar nosí Clotharovi právě kouzelník, kterého jediného pustí tak blízko démonovi. Následující plán byl jasný – ukrást odložený plášť. Davídek s Půchem se vydali do rokle zadní cestou. Adam, Aleš, Domča a Dany zůstali na místě a čekali na signál, aby mohli odlákat pozornost. Díky tomuto chytrému plánu se nakonec podařilo plášť ukořistit, přesto však unikli Půch s Davídkem pouze o vlásek. Mezitím přišli do tábora královští výběrčí, žádné potíže ale naštěstí nenastaly.

Jediní, kdo všechno prošvihli, byli Ivanovci, jejichž skupinka byla schovaná v lese u bunkru Velkého Mixu. Nevěděli jak dál a nezareagovali ani na Johanův (křičený) pokyn „Vraťte se zpět do tábora“. Když tak konečně učinili, všichni už spali.

Pondělí 8. 8. 2011

Dopoledne se nám konečně podařilo rozluštit krychli, kterou nám daly živly. Vydali jsme se tedy směrem k alchymistce a na naší cestě jsme se do třetice shledali s vládkyněmi Vody, Vzduchu a Země. Předaly nám nádoby s lektvary, a po skupinách jsme se společně s nimi jali plnit úkoly, které měly moc lektvarů posílit. Domčina skupinka se společně s Vodou vydala proti proudu korytem potoka.

Davidova skupinka se po stopách Vzduchu vydala do lesa, kde musel každý z nich překonat dlouhý spadlý strom ležící ve srázu. Ivanova skupina, která plnila úkol vládkyně Země, se měla po břiše vyplazit do srázu. Naše úkoly se nám podařilo splnit, a tak nás živly zavedly na místo u soutěsky pod jezem, kde jsme měli rozdělat oheň a vhodit ho do vody. Živly totiž vlily do vody své lektvary z bylin, které jsme vařili před čtyřmi dny, a tak byla síla živlů kompletní. V tu chvíli totiž vyplaval ze soutěsky jakýsi tajemný předmět, který jsme z vody vylovili. Živly nás ujistily, že se skutečně jedná o poslední část artefaktu. Na své cestě k porážce Clothara jsme byli zase o něco dál. Rozloučili se s nimi a vydali se do tábora.

Odpoledne jsme věnovali PPO a plánování noční akce. Vymysleli jsme totiž odvážný plán. Během naší porady nás dokonce navštívil Jakub de Molay, který náš plán označil za nebezpečný, ale dobrý, a řekl nám také, že nás zavede k místu Clotharova ležení. A tak jsme za soumraku oblékli templářský šat a společně s Jakubem vyrazili. U Clotharova ležení jsme se rozdělili na skupiny, které se postupně rozmístili okolo tábora královských vojáků. Na domluvený signál začali všichni svítit a křičet, čímž odlákali pozornost stráží. Mezitím Davídek v kouzelnickém plášti sestoupil z kopce, kde byla ukryta hlavní skupina, přímo ke Clotharovi a místo démonického elixíru mu podal lektvar „Dobrý spánek“, který jsme získali z alchymistčiny dílny. Ten Clothara skutečně uspal, a tak mu Davídek z krku sebral poslední, třetí část artefaktu. Skupiny rozmístěné okolo ležení se za boje s královskými stáhli na kopec ke skupině hlavní a znaveni jsme se nocí vrátili zpět. Artefakt byl konečně kompletní!

Úterý 9. 8. 2011

Artefakt jsme sice měli celý, ale nevěděli jsme, jak s ním naložit. Dopoledne jsme se tedy vydali pro radu k Opatovi. Potom, co průzkum potvrdil, že Opat je na místě našeho posledního setkání, jsme vyrazili všichni. Ukázali jsme mu artefakt a on nám znovu pověděl o princi Ludvíkovi, v pořadí desátém, pravém následníkovi trůnu. Nevěděli jsme, proč nám příběh znovu opakuje, ukázalo se ale, že právě ve chvíli naší návštěvy očekával Opat Ludvíkův příchod. Tak se skutečně za pár chvil stalo. Ludvík nám řekl o příkořích, která mu způsobili jak král Filip Sličný, tak démon Clothar. Vyzval nás k bojovým přípravám, řekl, že večer, po své modlitbě u Opata, za námi přijde a povede nás do bitvy.

V táboře jsme pokračovali v našem táborovém životě, když nás překvapil příchod dvou červeno-fialově oděných postav. Představily se jako strážci artefaktu. Vysvětlili nám, že aby artefakt na Clothara skutečně fungoval, musí být všechny jeho části vloženy do kovového kruhu. Ten se ale může dostat do rukou pouze tomu, kdo vlastní všechny tři části. To se nám díky úsilí posledních dnů podařilo, a tak nám kruh předali. Upozornili nás ještě, že nejsilnější z nás musí Clotharovi artefakt přiložit k hrudi. Jedině tak bude zničena veškerá jeho čarovná moc.

Zbytek odpoledne jsme věnovali bojovým přípravám, k nimž nás vyzval princ Ludvík. Nacvičovali jsme též náš chorál:

*„Templáři jsou muži kříže,
mají zbraně a jdou blíže.
Bojovníci jsou to právem,
V ruce meče, krytí hávem.
Do lítého boje jdeme,
Před Clotharem neklekneme.
Smrti vstříc se vydáváme,*

*Nepřátele pobijeme.
V jednotě je naše síla,
Zbude z vás jen prach a špína!“*

Když nastal ten pravý čas, přišel náš právoplatný král Ludvík a společně s ním jsme vyrazili do velké bitvy. Na louce nad lesem jsme narazili na královské vojsko. Královští nám nejdřív nabízeli, abychom se podvolili Clotharově moci. Nedali jsme na jejich výhrůžky a vytrvali v semknuté řadě. Po chvíli na nás skutečně zaútočili. Čas se zdálo, že mají převahu oni, chvíli my. Najednou se ale na horizontu objevil Clothar. Kráčel směrem k nám a nebyl sám. Byla s ním Melora, Kouzelník, muž v kancléřském plášti i Clotharovi nejbližší vojáci, vlajkonoši. Melora ale vedla spoutaného Gabriela. Clothar vyhrožoval, že pokud se nevzdáme, Gabriela popraví. Nebylo už ale možné otálet, bojovali jsme dál. Když už to vypadalo, že nemáme naději, ukázalo se, že Kouzelník a muž v kancléřském nejsou Clotharovi nohsledi, ale Obchodník a Jakub de Molay v přestrojení. Využili momentu překvapení a Gabriela osvobodili. Na královské všichni tři vpadli z druhé strany, a my tak rázem získali v bitvě převahu, tentokrát už pod velením největších z templářských rytířů. Královské vojáky se povedlo odrazit a Ludvík vyzval Clothara k boji muže proti muži. Z odstupu jsme sledovali nekonečný souboj. Clothar i Ludvík byli skvělí šermíři, přesto však získával Ludvík postupně navrch. Bylo to snad i silou mocného artefaktu, jenž měl připevněný na krku. Když Clothar začal vrávorat, Ludvík nemeškal a mocný předmět mu přitiskl, přesně, jak předpověděli strážci. Clothar se ještě pár okamžiků svíjel a pak vydechl naposledy. Zvítězivší princ Ludvík se na nás obrátil a poděkoval nám za naši oddanost a odvahu. Vyzval nás, abychom celý následující den oslavovali naše vítězství, a pozval nás také na svou korunovaci, která se měla odehrát následujícího večera u Opata.

Středa 10. 8. 2011

Dnešního rána přišli za námi do tábora Jakub, Gabriel a Obchodník. Nijak přívětiví k nám ale nebyli. Velmi, a pro nás bohužel oprávněně, nás pokárali za naše chování ve včerejší bitvě. Vyčetli, že jsme nebyli semknutí, neposlouchali jsme rozkazy a vůbec jsme se nechovali jako správní rytíři. Přesto nás ale i pochválili a jako odměnu za naši dlouhodobou oddanost nám darovali celé prase.

Jak řekl Ludvík včerejšího dne, věnovali jsme se celý den oslavám a přípravám na korunovaci. Kromě toho, že se v podstatě neustále peklo prase, jsme si dopoledne užili dobývání krabicové pevnosti (zábavná sci-fi hra, při níž jsme zachraňovali následníka trůnu z rukou vesmírných banditů) a odpoledne jsme se zúčastnili velké soutěže družstev „Rytíř faktor“. Nejdřív nás čekala zahřívací kola a potom už hlavní zkouška, velká překážková dráha, která do hloubky prověřila naše fyzické schopnosti.

Se západem slunce za námi přišel Obchodník a odvedl nás na korunovaci. Místo, kde sídlil Opat, vypadalo jako nikdy předtím. Opata jsme tam sice našli, ale nebyl sám. Kolem něj byli, teď už skutečně královští, vojáci, spousta loučí a, zatím pouze princ, Ludvík. Všichni jsme před nimi poklekli, když Opat přivolal Gabriela, který přinesl královskou korunu. S hlavou již korunovanou složil Ludvík korunovační slib a povstal už jako král. Král Ludvík desátý, za jehož vítězství jsme tak dlouho bojovali. Za naše věrné služby se nás Ludvík všechny rozhodl vyznamenat řádem Lilie de Champagne, železné lilie, kterou každému z nás pověsil kolem krku. Po skončení obřadu se s námi rozloučil a my se vydali zpět jako templáři, nositelé lilie de Champagne, rytíři, kterým se podařilo porazit démona Clothara a celou jeho armádu.

Čtvrtek 11. 8. 2011

Dnešní den se odehrával ve značně klidném tempu. Kromě klasického oddílového programu jsme se věnovali i různým přípravám na balení, třeba třídění věcí v bednách. Jinak bylo vše podle denního režimu, žádná mimořádná událost nás nepotkala. A jak už jsme toho byli svědky několikrát, byla večer oblíbená zábava snad všech z nás – diskotéka! Před ní ale proběhla ještě jedna akce značného kulturního významu, v Music clubu jídelna už potřetí na tomto táboře vystoupila skupina Kalfas. Potom už nám nezbylo než tančit nebo jít spát. Po večerce ale proběhla ještě jedna tajemná věc, ti, kteří se na to cítili, se vydali na stezku odvahy, která vedla až na louku nad zlatokopkou. Někdo pro dobrý pocit, někdo pro splnění bobříků.

Pátek 12. 8. 2011

Dnes ráno bylo ukončeno bodování, a tak byli i vyhlášeni celkoví vítězové. Nejlepšími služebníky se stal Velký Mix a nejlepším uklízečem Péťa Zdichynec. Pak jsme začali pomalu připravovat sebe i tábor na náš odjezd. Odpoledne byl postaven čtvrtý slavnostní táborový oheň, u kterého jsme se večer sešli. Tentokrát zapalovali Péťa a Natálka. Hned, jak oheň vzplanul, začaly se udělovat Lesní Moudrosti. Po tomto slavnostním obřadu už nám nic nebránilo v tom, abychom do úmoru nehráli a nezpívali. Ti, kteří obdrželi, nebo už měli, Lesní Moudrost, mohli u ohně přespát, ostatní se odebrali do tábora. Následujícího dne už nás neodvratně čekal návrat domů, kde nás čekali rodiče, naše pokoje, teplá vana či cokoliv, na co se kdo z nás mohl těšit.

Sobota 13. 8. 2011

Dnešní den jsme strávili uváděním louky do stavu co možná nejpodobnějšího stavu původnímu. Plachty, postele i stany doslova létaly vzduchem a my pobíhali mezi nimi. Na posledním nástupu tradičně pršely letošní Kocábky a my se po něm najedli poslední letošní lečické polévky. Do příjezdu autobusu zbývalo už jen pár chvil, a tak jsme vzali naše batohy, naložili kufry a ohlédli se, tento rok již naposledy, na poloprázdnou louku, na níž jsme společně po tři týdny žili. Nejspíš se už nikdy takto pohromadě nesejdeme, ale věříme a doufáme, že se tu příštího roku potkáme ve stejném, ba i větším počtu a užijeme si to stejně jako letos.

Chtěla bych poděkovat všem vedoucím i praktikantům za jejich pomoc a ochotu, všem dětem, protože bez nich by to tu nebylo nikdy tak krásné a také Ivánkovi, jelikož si to vyžádal ☺.

Děkujeme moc, Veru a Domča